

Flere doktorer

Stadig flere kloke hoder sluses gjennom doktorgradsløpet, men mange utdannes til forskerjobber som ikke finnes.

PUBLISERT 5. juni 2011

Fagerbergutvalget leverte 2. mai sin innstilling NOU 2011: *Et åpnere forskningssystem*, til oppdragsgiveren forskningsminister Tora Aasland. I denne tar utvalget til orde for å trappe opp ph.d.-utdanningen kraftig, skriver Universitetsavisa.no 19. mai. Uvalget regner med at etterspørselen etter høy kompetanse vil øke utenfor det offentlige forskningssystemet.

I hele Norge ble det i fjor gjennomført 1148 disputaser, nesten 500 flere enn for ti år siden. Utvalget tilrår at opptrappingen skjer raskere, og at vi bør utdanne to tusen doktorgradskandidater per år fra 2020. I dag står 1000 forskere i midlertidige post.doc-stillinger. De venter på faste jobber som ikke eksisterer.

– Med en enda raskere opptrapping kan vi på kort sikt oppleve en form for overproduksjon. Men på lengre sikt er denne faren liten, sier Forskningsrådets direktør Arvid Hallén. Han tror det kan være behov for enda flere post.doc-stillinger.

Rådgiver i fagpolitisk avdeling i Forskerforbundet, John Wikene Iddeng, er bekymret for at en opptrapping vil skvise det faste vitenskapelige personalet ytterligere.

– Skal man øke antallet som skal inn under forskerutdanning, må flere inn i faste stillinger for å veilede dem. I tillegg er det et spørsmål om vi har gode forskerkarrierer å tilby, slik at vi unngår at folk blir gående lenge i midlertidighet, eller ender opp med forskerkarrierer som er bortkastet – både menneskelig og samfunnsøkonomisk, sier Iddeng.

Tidsskriftet

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 48, nummer 6, 2011, side 578